

Rzeszów, dnia 25 października 2022 r.

Prof. dr hab. Elżbieta Ura
Instytut Nauk Prawnych
Uniwersytet Rzeszowski

RECENZJA

**rozprawy doktorskiej Pana mgr Mirosława Machonia pt.: „Udział prawa administracyjnego w wykonywaniu zadań z zakresu zarządzania lasami”,
(240 s. z wykazem źródeł; tekst pracy bez źródeł kończy się na s.224)**

W wykonaniu uchwały Komisji Doktorskiej w dyscyplinie nauki prawne Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego nr 56/2022 z dnia 13 lipca 2022 r. przedkładałam recenzję rozprawy doktorskiej Pana mgr Mirosława Machonia pt.: „Udział prawa administracyjnego w wykonywaniu zadań z zakresu zarządzania lasami”, przygotowanej pod kierunkiem naukowym prof. dr hab. Józefa Filipka zmarłego w 2020 r., kontynuowanej i przygotowanej przez prof. dr hab. Piotra Dobosza.

Stwierdzam, że przedłożona mi rozprawa stanowi oryginalne rozwiązanie przez doktoranta zagadnienia naukowego, wykazując jego ogólną wiedzę teoretyczną w dyscyplinie nauki prawne oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej. Tym samym praca odpowiada wymoganiom określonym w art.13 ust.1 ustawy z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki w zw. z ar.179 ustawy z 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Wypowiadam się zatem za dopuszczeniem mgr Mirosława Machonia – po spełnieniu przez niego pozostałych ustawowych warunków - do publicznej obrony rozprawy doktorskiej.

1. Temat pracy

Problematyka podjęta przez doktoranta jest tematem istotnym zarówno z punktu widzenia nauki, jak i praktyki – nie tylko działalności podmiotów administracji publicznej, ale i każdego człowieka. Przedstawia zagadnienia dotyczące zakresu i roli przepisów prawa

administracyjnego w realizacji zadań dotyczących zarządzania lasami. Temat określony tytułem doktorant ukazał przez pryzmat poglądów doktryny, orzecznictwa i własnych doświadczeń zawodowych. Ukazanie tych zagadnień w taki sposób można uznać za nowatorskie i oryginalne, a tym samym temat pracy należy uznać za trafny. Zagadnienia te mają też wymiar praktyczny, gdyż mogą stanowić źródło informacji i wskazówek dla decydentów i pracowników PGL „Lasy Państwowe”, właścicieli lasów oraz wszelkich gremiów zajmujących się zmianami klimatycznymi. Mam jednak zastrzeżenie do sformułowania tytułu „Udział prawa...”. W mojej ocenie bardziej adekwatny byłby tytuł „Rola przepisów prawa administracyjnego....” ewentualnie „Rola przepisów prawa administracyjnego...”.

2. Cel pracy i metody badawcze

Jako wstępną tezę badawczą, którą doktorant określił we wstępie pracy, jest: „organizacja Lasy Państwowe, działająca na podstawie dotychczasowej ustawy z 1991 r. przestała pełnić funkcje ochronne, a jeżeli nawet je pełni, to w niewielkim zakresie. Jej archaizm nie przystaje do współczesnej rzeczywistości prawnej. W tej sytuacji konieczna jest zmiana w organizacji PGL”. Teza ta jest weryfikowana w treści pracy. W treści odpowiada też na postawione we wstępie liczne szczegółowe pytania badawcze.

Jako metodę badawczą przyjętą w pracy doktorant określił metodę dogmatyczną.

3. Struktura pracy

Praca dzieli się na rozdziały, będące podstawowymi jednostkami redakcyjnymi, podzielonymi na mniejsze jednostki. Ponadto w pracy wyodrębniony został wstęp, w którym doktorant określa cel i założenia pracy; pytania badawcze; metodę badawczą; zakończenie; wykaz skrótów, wykaz aktów prawnych, bibliografię. Każdy rozdział, poza 3. i 6., zaczyna się wprowadzeniem. W treści poszczególnych podpunktów wyodrębnią niekiedy jakieś jednostki redakcyjne nie numerowane i nie wykazane w spisie treści, których wyodrębnienie w treści pracy, w mojej ocenie, nie jest potrzebne (np. w podpunkcie 1.4 jest wprowadzenie, dalej jest podpunkt 1.4.1. (uwidoczony w spisie treści), po nim jest znowu nie numerowany podpunkt wyodrębniony tylko tytułem podkreślonym czcionką bold).

Przyjęta przez doktoranta konstrukcja pracy pozwoliła na wystarczające rozwinięcie tematu określonego tytułem pracy i przedstawienie poszczególnych zagadnień.

4. Treść pracy

Praca składa się z sześciu rozdziałów.

Pierwszy rozdział zatytułowany został „Założenia norm prawnych” (s.20-65). Doktorant we wprowadzeniu do tego rozdziału pisze o systemie prawa, „wklejając” tu akapit o istnieniu ogólnej zasady gospodarki leśnej, o prawie, wyjaśnia co w doktrynie oznacza pojęcie „zasada prawa” i zasada (nie podając przypisu do tej treści), następnie wskazuje na zasady prawa w rozumieniu kpa. Po tej części przedstawia rys historyczny działania administracji. Jest to część całkowicie odtwórcza, kompilacyjna, zawierająca poglądy z literatury przedmiotu na temat określenia administracji, wspomina o instrumentach prawnych (chyba służących administracji). Po tym ukazuje krótko „administrację w obecnym kształcie” (raczej jej cechy). Kolejny punkt zatytułował „Miejsce prawa leśnego w prawie” (może by było lepiej „w systemie prawa”). Stawia tu hipotezę: czy prawo leśne może być uznane za samodzielną gałąź prawa, po czym udziela negatywnej odpowiedzi. Przedstawia tu poglądy z literatury przedmiotu, w tym literatury niemieckiej i włoskiej. Na tym tle stwierdza, że prawo leśne powinno być częścią prawa ochrony środowiska, a ściślej – powinno być powiązane z prawem rolnym i łącznie stanowić nieodzowny element prawa ochrony środowiska (s.32-33). Na s.33-34., pisząc o prawie rolnym, używa określeń „agralny”, „struktura agralna” (sześć razy w trzech kolejnych akapitach), zamiast „agrarny”, „struktura agrarna”. W tym podpunkcie wyodrębniona została niewidoczna w spisie treści jednostka redakcyjna „Normy prawne w leśnictwie”, wskazując w treści, że w ustawie o lasach zawarte są normy administracyjnoprawne, cywilnoprawne, a także karnoprawne.

Przedstawiając aksjologiczne podstawy zarządzania lasami doktorant zwraca uwagę na aspekt zrozumienia przyrody, wywodząc słuszne wnioski, że w celu określenia i ustalenia zasad i norm w kontekście ochrony przyrody ustawodawca powinien angażować przedstawicieli różnych dyscyplin naukowych. Zmianie ulec też musi ludzka postawa wobec środowiska (s.52). Stwierdza i wykazuje, że wiedza przekazywana przez leśników nie stanowi źródła wiarygodnej informacji.

Ostatnia część w tym rozdziale dotyczy kierunków zmian zarządzania lasami. Treść rozpoczyna przegląd stanowisk doktryny na temat prawnych form działania administracji. Zabrakło w tym przeglądzie tomu 5 Systemu Prawa Administracyjnego, red. R. Hauser, Z.

Niewiadomski, i A. Wróbel, który właśnie zawiera całościowy przegląd stanowisk doktryny odnoszących się do zagadnienia prawnych form działania administracji. Nie bardzo jednakże widać powiązanie tych zagadnień z tytułem podpunktu. W końcowej części doktorant przedstawił postulaty de lege ferenda odnoszące się do zmian gospodarowania w lasach i zmian prawa leśnego (s.63-64), które, co się odczuwa, wynikają z własnych obserwacji i doświadczeń zawodowych, aniżeli z analizy dogmatycznej.

Rozdział drugi zatytułowany został: „Status prawny Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe”. We wprowadzeniu do tego rozdziału, po podkreśleniu, że lasy są dobrem i prezentują wyjątkowe i nieprzemijające wartości, doktorant stwierdza zdecydowanie, że „wszystkie jednostki organizacyjne LP, w sposób celowy i zamierzony, dopuszczają się nadużyć w sferze semantycznej, poprzez używanie nazwy „Lasy Państwowe” – dla przypadku określenia jednostki organizacyjnej PGL Lasy Państwowe, jak również w celu przywołania i określenia dobra wspólnego, którym są „lasy”, dodając przymiotnik „państwowe. Te okoliczności, w konsekwencji, w świecie rzeczywistym, powodują zakłopotanie a nawet dezorientację społeczeństwa, będącego uprawnionym do korzystania i współdecydowania o tym elemencie środowiska. Można postawić tezę, że zachowania te, ze swej natury zaliczyć należy do zachowań bezprawnych a ściślej mówiąc do kontratypu nieskodyfikowanego (pozaustawowego), zwanego kontratypem względnym” (s.67, pisownia oryginalna). Przyznać należy, że teza ta jest odważna, ale brak jest jej uzasadnienia. Nie jest uzasadnieniem przywołanie poglądów doktryny z prawa karnego na temat typów i kontratypów. Uznaje „Lasy Państwowe” za „dziwny stwór” (s.69) nie uzasadniając takiego określenia.

W dalszej części rozdziału doktorant przedstawia pojęcie lasu, zwracając uwagę, że określenie tego w ujęciu obowiązujących przepisów prawnych nie jest tożsame z określeniem lasu w naukach przyrodniczych i biologicznych, a także z jego rozumieniem potocznym.

Na s.73 powołuje rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z 29.03.2001r. (nie podając przypisu z jego publikatorem), w wykazie wskazuje, że to rozporządzenie uznane jest za uchylone (co znaczy „uznane”?), brak jest natomiast wskazania aktu obowiązującego o takim samym tytule Ministra Rozwoju, Pracy i

Technologii z 27.07.2021r., w którym zaliczanie gruntów do poszczególnych użytków rolnych określa załącznik nr 1, a nie jak w poprzednim akcie nr 6.

Na str.86 doktorant pisze, że „organem wykonawczym dyrektora generalnego i dyrektorów regionalnych jest odpowiednio Dyrekcja Generalna Lasów Państwowych i regionalne Dyrekcje..” . Chyba chodziło doktorantowi o aparat pomocniczy, gdyż biuro nie jest organem. Brak jest na tej stronie przypisów na podstawie czego przedstawia chociażby podział nadleśnictw (na pewno nie jest to art.35 ustawy o lasach, jak podaje w treści). Podany zaś przypis 224 nie jest odpowiedni do treści. Nie wiadomo też na podstawie czego stwierdza, że LP „to jeden z największych krajowych pracodawców...”. Nie znalazłam też podstawy prawnej do stwierdzenia, że „Nad lasami nienależącymi do Skarbu Państwa, nadzór służby leśnej może zlecić: - wojewoda (wówczas bezpośredni nadzór nad tymi lasami przypada dyrektorowi Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych” (s.86, pisownia oryginalna), a doktorant takiej podstawy nie wskazuje.

W dalszej części tego rozdziału doktorant prezentuje podstawowe funkcje lasu (gospodarcze i pozagospodarcze). Szkoda, że w bardzo znikomym stopniu wskazał na zadania, nie poszerzając rozważań chociażby na tle sygnalizowanej jedynie zasady zrównoważonego rozwoju.

W p-cie 2.8 doktorant przedstawia zagadnienia dotyczące lasów niepaństwowych (prywatnych). Na s.105 pisze: „Kluczowe znaczenie dla określenia istoty gruntów leśnych, rozumianych jako składnik gospodarstwa rolnego ma definicja gospodarstwa rolnego, zawarta w art.553 k.c.”. Problem jednak w tym, że po pierwsze przepis ten jest uchylony od 1990 r., po drugie nawet w okresie jego obowiązywania nie zawierał definicji gospodarstwa rolnego, był w części przepisów dotyczących sprzedaży. Przepis ten podaje też w dalszej treści. Prawdopodobnie (a może na pewno) doktorantowi chodziło o przepis art.55³ k.c.

Następny rozdział (III), bardzo krótki (s.110-117) zatytułowany został „Zasady gospodarowania nieruchomościami leśnymi” i podzielony jest na podrozdziały: „Pojęcie gospodarowania”, „Przedmiot gospodarowania”, „Gospodarowanie nieruchomościami” (w tym punkcie powinno być uzupełnienie „nieruchomościami leśnymi, w przeciwnym wypadku tytuł tego punktu sugeruje gospodarowanie wszelkimi nieruchomościami). Treść tego rozdziału jest bardzo ogólna, można powiedzieć, że sygnalizacyjna, ograniczająca się

do przepisania poszczególnych przepisów 36-40 ustawy o lasach), bez jakiegokolwiek ich rozwinięcia. Rozdział ten kończy przykładem nabycia nieruchomości przez dyrektora generalnego LP podanego z imienia i nazwiska. Brak jest podania źródła tej informacji, nadto brak jest związku z tytułem rozdziału. Ponadto w rozdziale tym, jak wskazuje jego tytuł, jest zapowiedź przedstawienia zasad gospodarowania nieruchomościami leśnymi. Takowych zasad doktorant nie sformułował. Nie zawarł też jakichkolwiek rozważań na temat zasad prawa.

Rozdział V. dotyczy „Konfliktów natury prawnej w działalności leśnej”. Poprzedzony został wprowadzeniem, w którym doktorant zwraca uwagę na „korozję prawa leśnego” i „brak koordynacji procesów legislacyjnych”. Jako mniejsze jednostki redakcyjne doktorant wyodrębnił: „Konflikt – pojęcie i kryteria”; „Konflikt prawa leśnego z ustawą o gospodarce nieruchomościami”; „Ustawa o lasach a prawo wodne”; „Lasy a prawo zamówień publicznych”; „Drogi w lasach” (najbardziej rozbudowany, podzielony na kolejne jednostki redakcyjne); „Bezdroża prawa w ochronie konkurencji i konsumentów”; „Zdarzenia drogowe i usuwanie zwłok zwierzyny łownej, z dróg”; „Nadmiernie kosztowna administracja leśna”; „Leśna biurokracja”; „Uszczuplenie dochodu Skarbu Państwa”; „Konflikt łowiecki” (pisownia oryginalna). W treści doktorant zauważa istnienie interesów publicznego i lobbystycznego, prywatnego, ukazując zagadnienia niekiedy emocjonalnie. Tytuły niektórych podrozdziałów są pewnym skrótem myślowym doktoranta, typu: leśna biurokracja czy bezdroża.... Doktorant używa również języka populistycznego, stwierdzając np. „Sytuacja ta rodzą ponadto, gorsze zjawisko polegające na cichym i „szemranym” obchodzeniu prawa, w „majestacie prawa” (s.122, pisownia oryginalna).

Doktorant stwierdza, że „uzależnienie funkcjonowania gospodarki leśnej od regulacji prawnych zawartych w prawie zamówień publicznych stanowi wyraźny przykład przeregulowania zasad prawnych”, uzasadniając to stwierdzenie tym, że las jako natura „żywa” podlega prawom natury. Nie wyjaśnia jednak szerzej czy ma to oznaczać w ogóle brak stosowania reguł prawnych w odniesieniu do gospodarki leśnej (s.124). W dalszej części swojej analizy wymienia nieprawidłowości „w charakteryzowaniu i opinie pewnych faktów prawnych”.

Doktorant w dalszych wywodach apeluje wprost o „pilne uporządkowanie i poprawę sytuacji prawnej dróg położonych na terenach leśnych” (s.127). Przedstawia dość szerokie wywody na temat dróg leśnych i ich klasyfikacji, ciągów komunikacyjnych. W części dotyczącej „bezdroży prawa w ochronie konkurencji i konsumentów” (tytuł mało logiczny) stwierdza, że „Badając prawo „w lesie” nie sposób nie dostrzec jego konfliktu z ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów” (s.145, pisownia oryginalna). Chodziło chyba doktorantowi o niespójność przepisów ustawy o lasach z ustawą o ochronie konkurencji. Brak jest jednak dokładnego wskazania na powyższe konflikty, poza przytoczeniem treści jednej decyzji Prezesa UOKiK z 2009r.

W powyższym rozdziale wywodzi też o nadmiernych kosztach administracji leśnej. Podając dane liczbowe nie wskazuje jednak źródeł tych danych. Z treści wynika, że są to dane z lat 2010-2014, zatem mało przydatne do wniosków formułowanych na ich tle i nie rozwija to treści tego punktu.

Emocjonalnie przedstawia też dalszą treść dotyczącą „leśnej biurokracji” (s.154-155) oraz „konfliktu łowieckiego” (s.159-166).

W kolejnym rozdziale, zgodnie z jego tytułem, przedstawiona jest „Gospodarka leśna a ochrona przyrody” (s.167 i n.). Rozdział poprzedza wprowadzenie, w którym doktorant nawiązuje do zagadnień przedstawianych wcześniej, kończąc stwierdzeniem, że gospodarka leśna związana może być z odpowiedzialnością podmiotu zarządzającego na podstawie ustawy o ochronie przyrody. Dalsza część tego rozdziału ukazuje genezę ochrony przyrody (s.169-176), uprawnienia nadleśniczego w zakresie prowadzenia zrównoważonej gospodarki leśnej i w sprawach związanych z ubocznym i rekreacyjnym korzystaniem z lasu, a także wskazuje na różnice między ochroną przyrody a gospodarką leśną. Przedstawia też krytyczne własne uwagi w odniesieniu do systemu ochrony przyrody, uznając go za niespójny i mało skuteczny. Krytyczne uwagi prezentuje nie tylko w odniesieniu do uregulowań prawnych, ale też do rozwiązań organizacyjnych i finansowych. Dalsza część rozdziału zawiera treści odnoszące się zrównoważonego rozwoju, wyodrębniając takowy w Niemczech (nie wyjaśniając dlaczego w tym państwie), a także parków narodowych.

Ostatni, VI. rozdział zatytułowany został „Lasy w kontekście instytucji dobra wspólnego” i podzielony został na trzy punkty: Geneza ; Konstytucja a problem ochrony i

zarządzania lasami; Dobro wspólne a COVID-19. Już ten układ wskazuje na pewną przypadkowość. Doktorant przedstawia genezę (czego?), z treści wynika, że dotyczy to pojęcia dobra wspólnego, jego znaczenia. Wskazuje na „osiągnięcia nad „dobrem wspólnym” Platona i Arystotelesa, wspomina o nauce Jana Pawła II. Zabrakło jednak nawiązania do tematu pracy, czy chociażby rozdziału. W punkcie II przedstawia postanowienia Konstytucji RP odnoszące się do dobra wspólnego oraz konieczności ochrony lasów własności Skarbu Państwa, zwracając uwagę, że nie powinno to odnosić się tylko do lasów państwowych gdyż jest to sprzeczne z ustawą o lasach, określającą, że lasy to lasy bez względu na formę własności, co jest ciągle niedostrzegane i nagminnie łamane (s.207). W ostatniej części (pkt 6.3) opisuje wpływ pandemii na życie społeczne, polityczne i gospodarcze, zwraca uwagę na znaczenie i różnicę między nazwą COVID-19 a koronawirus, zachwianie przemysłu drzewnego i meblarskiego w czasie pandemii, znaczenie tego przemysłu za granicą, po czym „przechodzi” do stanowiska Dyrektora Generalnego LP w sprawie odejść osób, które osiągnęły wiek emerytalny z 2020 r., uznając je za sprzeczne z Konstytucją i dyskryminujące osoby odchodzące na emeryturę. Tak przedstawiona treść odbiega od zasadniczego tematu pracy.

Scharakteryzowane po krótko rozdziały pracy wskazują niewątpliwie szeroką wiedzę doktoranta na prezentowany temat, którą w wielu miejscach „przelewa” na papier bardzo emocjonalnie, w sposób populistyczny czy też oparty jedynie na własnych spostrzeżeniach, bez szerszej analizy teoretyczno-prawnej. Jest to oczywiście dopuszczalne w tego rodzaju pracach, gdyż świadczy o samodzielności prowadzonych badań i analiz, jednak brakuje wówczas głębszej analizy prawno-dogmatycznej. Odnosi się też wrażenie, że doktorant niekiedy treści teoretyczne „wpycha” na siłę, bez ich powiązania z prezentowaną tematyką.

Widoczna jest też przypadkowość tworzonych jednostek redakcyjnych i niezręczność językowa w ich tytułach, na co wskazywałam wcześniej. Można jedynie domyśleć się, że zabrakło tu, na etapie pisania pracy, silnej ręki pierwotnego promotora pracy, którego stan zdrowia uniemożliwił takie działania.

W zakończeniu pracy przedstawione zostały ostateczne konkluzje, uwagi i wnioski. Doktorant stwierdził, że polskie prawo nie zabezpiecza racjonalnego gospodarowania dobrem wspólnym, jakim jest las. Postuluje dokonanie zmian w ustawie o lasach, uznając

ją za archaiczną i dostosowanie przepisów tej ustawy do norm ochrony przyrody i ochrony środowiska, jak też przepisów unijnych. Wskazuje też na konieczność równego traktowania lasów bez względu na formę własności lasów.

Po zakończeniu doktorant zawarł wykaz „użytych skrótów” (pisownia oryginalna, z błędem ortograficznym); wykaz aktów prawnych z ich podziałem na: konstytucje; ustawy; umowy międzynarodowe; akty prawa europejskiego; rozporządzenia; zarządzenia i pozostałe; orzecznictwo trybunałów i sądów. Jako bibliografię doktorant potraktował tylko literaturę i zamieścił jej wykaz. Jest to uchybienie formalne, albowiem bibliografią są wszystkie wykorzystane źródła, nie tylko literatura.

Generalnie, wykaz źródeł nie budzi wątpliwości. Szkoda jednak, że doktorant nie sięgnął do nowszego orzecznictwa sądowego i nowszej literatury. Ponadto niektóre z podanych aktów prawnych są nieaktualne lub podany został nieaktualny publikator z tekstem jednolitym.

Niezależnie od przedstawionych w recenzji uwag, trzeba przyznać, że zaprezentowana w poszczególnych rozdziałach treść pracy i dokonane wywody oraz analiza przepisów prawnych i orzecznictwa wykazują znajomość przez doktoranta problematyki. Stwierdzam też, że w pracy w sumie rozwinięty został temat zakreślony jej tytułem, chociaż w niektórych miejscach odczuwa się niedosyt analiz teoretyczno-prawnych, co zostało wyżej zasygnalizowane. To powoduje, że pewne zagadnienia mogą okazać się niezrozumiałe dla osób nie zajmujących się problematyką lasów w teorii lub w praktyce. Doktorant wykazał zakładane we wstępie założenia, formułując wnioski na tle dotychczasowych rozwiązań i własnych doświadczeń, prezentując też postulaty *de lege ferenda* zmierzające do uchwalenia nowej ustawy o lasach lub zmiany dotychczasowej.

5. Strona formalna pracy

Ogólnie można powiedzieć, że pod względem formalnym praca napisana została dość słabo, albo raczej mało starannie. W pracy występują bardzo liczne błędy interpunkcyjne, literowe (tzw. maszynowe) i stylistyczne utrudniające jej lekturę. Praca wymagała uprzedniej autokorekty, na którą chyba doktorantowi zabrakło czasu.

Doktorant opanował w miarę poprawnie aparat językową właściwą dla prawa administracyjnego, co potwierdza znajomość przez niego ogólnej wiedzy wymaganej na

tym etapie rozwoju naukowego oraz wiedzy specjalistycznej z zakresu prezentowanej problematyki.

6. Wniosek końcowy

Podsumowując, stwierdzam, że oceniana rozprawa doktorska jest dość autorskim i nowatorskim przedstawieniem zagadnienia niezbyt często podejmowanym w doktrynie pod kątem analizy rozwiązań administracyjnoprawnych. W pracy dokonano analizy materiału normatywnego, wskazano na podstawowe stanowiska doktryny, zaprezentowano orzecznictwo sądów administracyjnych (NSA i WSA), Sądu Najwyższego oraz sądów powszechnych (sądów apelacyjnych) – wszystko w celu wykazania zakładanych celów badawczych. W wielu miejscach pracy doktorant dokonał konfrontacji przepisów prawa z praktyką ich stosowania i często z własnymi doświadczeniami. Mimo, że w niektórych miejscach pracy wywody były bardzo ogólne, niekiedy niezbyt zrozumiałe albo wręcz emocjonalne, to można stwierdzić, że doktorant wykazał, że jest badaczem dociekliwym.

W konkluzji stwierdzam zatem, że rozprawa doktorska mgr Mirosława Machonia pt. „Udział prawa administracyjnego w wykonywaniu zadań z zakresu zarządzania lasami” zasługuje na pozytywną ocenę. Przedstawione uwagi tej oceny nie dyskwalifikują. Spojrzenie na prezentowane zagadnienia z punktu widzenia prawa administracyjnego i konfrontacja rozwiązań z praktyką jest podejściem nowatorskim. Rozprawa potwierdziła też ogólną wiedzę teoretyczną doktoranta w danej dyscyplinie naukowej i umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej.

W sumie sposób przedstawienia podjętego tematu uzasadnia stwierdzenie, że rozprawa ta odpowiada w pełni wymogom dla prac doktorskich, jakie były stawiane przepisami ustawy wymienionej we wstępnej części recenzji. Wnioskuje więc o dopuszczenie Pana mgr Mirosława Machonia do dalszych etapów postępowania w przewodzie doktorskim.

Rzeszów, dnia 25.10.2022r.

Prof. dr hab. Elżbieta Ura